1956: Een “warmwatervissenclub” in Heide

De “Warmwatervissenclub” Neon Tetra…, meen ik mij te herinneren, werd opgericht in 1956.Wij woonden in ieder geval nog in de Leopoldstraat nummer 3. Enkele leden waren op zoek naar een voorzitter en iedere voormiddag stond Stan de Garde, die lid was van de jonge club, bij mij om mij te overhalen dit voorzitterschap te aanvaarden. De Stan was er schatbewaarder van en Jos Hendrickx, echtgenoot van Josephine De Coster van de Boerenschuur, was secretaris. Frans Vincent van “de Zwervers”, een orkestje dat toen wijd en zijd hier ter plekke bekend was, was de feestleider. Uiteindelijk ben ik dan toch gezwicht en aanvaardde het voorzitterschap. Maar ik had geen aquarium en wist van warmwatervissen totaal niets… Dat probleem werd vlug opgelost: Petrus Vinck, die toen een garage had naast de Boerenschuur, bouwde een groot aquarium voor mij. Een passend onderstel werd er bijgeleverd. Jos Hendrickx en nog vier andere aquariumbezitters hebben hem helemaal in orde gemaakt: stel u voor een aquarium van 1 meter breed, 0,5m hoog en diep. Op de bodem lag er proper gewassen zand en de leden hadden hun mooiste planten erin gezet. Na een week werd het aquarium bevolkt met allerlei kleine, mooie vissen. Het was een mooi levendig geheel en dat zo maar bij je thuis te bewonderen was. Ik herinner me nog de namen van enkele vissen, die er in rond dartelden: black molly’s, guppys, rode Xyphoforus, tanychtus, neon tetra. Af en toe werden er voordrachten gehouden over de kwaliteit van het water, bijvoorbeeld dat dit voor sommige visjes verschillende is. Ook tentoonstellingen, die andere clubs organiseerden, gingen we bekijken. We zijn er zelfs in geslaagd een tentoonstelling in “de Cambuus”, ons clublokaal in te richten. Het restaurant werd volledig rondom met zwarte, ondoorzichtbare gordijnen behangen. Het leek wel op een rouwkamer. Maar toen de aquaria van onze leden langsheen de rand opgesteld stonden, telkens apart van bovenaf verlicht, wel ik stond paf! Een levende wereld onder water: ongelooflijk mooi! Zoals het bij iedere serieuze vereniging past werd er af en toe een feestmaal ingericht, zo bleef de sfeer onder de leden bestaan. Tijdens de wintermaanden was “de Cambuus” gesloten en werd er uitgeweken naar de Boerenschuur op de hoek van de Wipstraat en de Kapellensteenweg. Stan, onze schatbewaarder, vroeg aan ieder stel dat lid was om een klein geschenkje mee te brengen: het mocht niet meer dan 100 frank kosten. Als iedereen verzadigd was met spijs en drank, verkocht hij zijn lotjes: zo slaagde hij er in praktisch alle onkosten te dekken. Knap gezien van onze Stan. In 1960 moest ik verhuizen naar onze nieuwbouw in de Heidestatiestraat. Het aquarium moest leeg en ontmanteld worden. In datzelfde jaar verhuisden ook vier van de meest actieve leden en de vissenclub ging ter ziele. Onze zoon heeft ons aquarium voor andere doeleinden gebruikt. Wij hebben nog lang en klein aquariumpje gehad op de hoek van een kast in de eetkamer, er zwommen alleen guppys in, maar bij gebrek aan een goede verzorging is ook dit ter ziele gegaan. Maar…het geeft wel een gezellige sfeer in huis.

(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat met een foto van de siervis “neon tetra” en van de toenmalige veldwachter/schatbewaarder van de club Stan Geeraerts)

Vergeten verhaal, herdenkingsmonument Warandalei

In “Heide vertelt” nummer 90 vraagt Ward Vercraeye inlichtingen over het oorlogsmonument aan het Arboretum. Het werd opgericht door de Sportclub Rupelboekaniers ter herinnering aan hun gesneuveld clublid. Roger Poljet, toen 25 jaar en lid van het Onafhankelijkheidsfront, trok bij de bevrijding samen met de Canadezen van Putte naar Kalmthout. Op 9 oktober 1944 werd hij, toen hij de omgeving van het station in Kalmthout aan het verkennen was, dodelijk geraakt door een Duitse kogel. De herdenkingsplaat was oorspronkelijk aangebracht tegen een muur, maar werd later op de grond geplaatst. In de loop der jaren werd het door plantengroei aan het zicht onttrokken en was de tekst niet meer leesbaar. Het werd ter gelegenheid van 75 jaar bevrijding terug in ere hersteld.
(bijdrage van Jan Franken)

We ontvingen ook een bijdrage van Abraham Rammeloo:

Gedurende de oorlog van 40-45 is er in Kalmthout aardig wat gevochten. Ook de kwekerij van Antoine Kort, vlakbij de spoorlijn en het station, deelde regelmatig in de klappen. Langs de Warandalei staat er in de haag van het arboretum een herdenkingsmonument. Het is een herinnering aan Roger Poljet, een jongeman van de weerstand, die er op 9 oktober 1944 om het leven kwam. Zijn stoffelijk overschot is begraven op de gemeentelijke begraafplaats van Niel. Het monument is onopvallend en ligt bovendien min of meer verscholen tussen het groen. Weinigen hebben er zich ooit veel vragen bij gesteld, het was er gewoon. Tot vorig jaar door onbekenden de steen van de sokkel werd gesleurd. Voor de herstellingswerken drong zich automatisch de vraag op wie de eigenaar was, maar natuurlijk ook vragen over het hoe en het wat van die herinneringssteen. Navraag bij de gemeente en oude bekenden leverde niet veel antwoord op. Na meer zoekwerk kwam toch een en ander naar boven. Zo is het monument er gekomen op initiatief van de kanovereniging “Rupelboekamiers” en werd samen met enkele mensen uit de weerstand gefinancierd. Kort na de oorlog vond de inhuldiging plechtig plaats en jarenlang was er zeer regelmatig bezoek van de “clubmakkers”, zijn moeder en andere bekenden. De Kalmthoutse familie Sanders heeft het monument steeds van verse bloemen voorzien en het onderhoud op zich genomen. Deze familie schonk onderdak aan enkele personen uit de weerstand, waaronder ‘Rogéke’, in hun café ‘Statiezicht’ - thans ‘De Withoef’. Over de precieze gebeurtenissen op die negende oktober gaan verschillende versies de ronde. Eén zegt dat Roger Poljet Duitse soldaten die in hinderlaag lagen in de kwekerij achter het Vangeertenhof wou uitschakelen. Daartoe klom hij in een grote boom naast het gebouw, maar nog voor hij een goede positie ingenomen had werd hij opgemerkt door een Duitser en uitgeschakeld. Die grote boom kan wel kloppen, naast het Vangeertenhof stond tot het begin van de jaren ’50 immers een zeer grote zilverlinde. Een ander zegt dat Roger Pojet de hoek tussen Heuvel en Warandalei opdraaide en vanaf de overzijde van de spoorweg werd neergeschoten door een Duitse soldaat die in de boomgaard van boer Brugmans verstopt was.

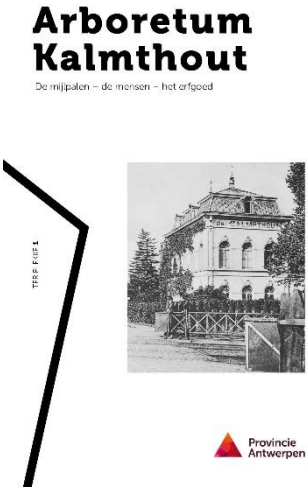

Roger kon nog 30 meter doorlopen alvorens neer te vallen, vandaar dat het monument niet op de hoek van de straat staat. Elza Pojet, een nicht van Roger, wist zich nog te herinneren dat Roger vanuit het station werd neergeschoten. De kogel was voor iemand anders bedoeld, maar ging onder diens arm door en trof Roger recht in het hart. Andere zaken waren te lang geleden en had ze alles ook maar achteraf horen vertellen. De familie Sanders zagen het noodlot aankomen en hebben nog op Roger geroepen niet verder te lopen, maar tevergeefs. Roger Poljet was ongetwijfeld een zeer aimabel persoon, geen enkele versie die dit tegenspreekt. Hij was een heel fijne kerel met een goed en plezant karakter. Hij had veel vrienden en 'nooit problemen om aan een liefje te geraken'. Ook in de kanoclub was zij zeer graag gezien. Het viel de moeder dan ook zeer zwaar haar enige zoon te verliezen. Veel emmers heeft ze met verdriet gevuld zodat haar ogen door verschillende ontstekingen achteruit gingen en ze uiteindelijk zelfs blind werd.
(bijdrage van Abraham Rammeloo, Arboretum Kalmthout)

Reactie op het artikel "over den Horticol"

Het verhaal over het Vangeertenhof is een persoonlijk verhaal, en daarom erg mooi en passend al zijn er enkele foutjes, maar dat is dus niet zo erg. Wie het graag allemaal wil weten, vorig jaar hebben samen met de provincie een boekje uitgegeven over de mensen, de mijlpalen, het erfgoed. Het is erg toegankelijk geschreven en boeien geïllustreerd. Voor € 5 te koop in onze cadeau- & boekenshop. In bijlage de cover en het drukbestand van de cover (met stamboom Van Geert). Het is er gekomen naar aanleiding van het beëindigen van de renovatie van het Vangeertenhof. *(Abraham Rammeloo)*

Reactie op het artikel over Sursum Corda van vorige week

Caroline Renier reageerde op het artikel met bijhorende foto van vorige week als volgt:
Op de groepsfoto van Sursum Corda: uiterst links bovenaan mijn moeder Sabeth Renier-Van Roy en pal onder haar mijn vader Paul Renier. Wat een mooie herinnering! Ik toon het aan mijn moeder, nu 92 jaar en in goede gezondheid. Mijn vader overleed in 2000.

Twee dagen fietsen markeren in Heide!

Ter gelegenheid van het BIN-kerk-café, waarover volgende week meer info, zal de lokale politie zone Grens op 22 en 23 oktober fietsen markeren. Dit gaat door in de stand van de politie voor de hoofdingang van de kerk (via Max Temmermanlaan). Vrijdag wordt er gemarkeerd van 15u30 tot 19u en op zaterdag tijdens de openingsuren van het BIN-kerk-café van 10u tot 18u. Het markeren is gratis, je moet wel je identiteitskaart meebrengen.

Win een Thaise massage!

Opnieuw een prijsvraag! Voor de winnaar of winnares is er een waardebon geschonken door **SABAI MASSAGE,** gevestigd in de Withoeflei, met een waarde van 35 euro, goed voor een hoofd- nek-schoudermassage op een tijdstip door de winnaar te kiezen. De vraag die wij deze week stellen:

Geef ons de naam van de straat waar de foto, hiernaast afgebeeld, is genomen? Mail je antwoord naar vandenbuijslouis@gmail.com of steek een briefje in de bus bij de redactie met het juiste antwoord. Vergeet zeker niet om je naam en telefoon (GSM) nummer te vermelden zodat wij jou kunnen contacteren moest je de winnaar worden. Alle antwoorden moeten binnenkomen ten laatste op woensdag 29 september. Op 30 september zal de zaakvoerster van **SABAI MASSAGE** uit de ingezonden antwoorden de winnaar trekken. Wij zullen deze dan vragen de waardebon af te halen bij onze sponsor.

PUBLIREPORTAGE HEIDE-KALMTHOUT

Suphit opent Thaise massage praktijk

De Thaise Suphit Saenthaweesuk opende op 1 maart 2021 een praktijk in de Withoeflei 9 te Heide-Kalmthout waar ze traditionele Thaise massage toepast.

Suphit Saenthaweesuk werd geboren in Ubon Ratchathani, een provincie in het Noordoosten van Thailand. Traditionele Thaise massage of nuat phaen boran, is een van 's werelds oudste geneesmethoden.

"Al heel vroeg had ik de microbe van de massagekunst te pakken", zegt ze. "De interesse voor deze massagetechniek is er altijd al geweest. Het fascineerde mij. Later volgde ik een professionele opleiding. In 2002 startte ik een eigen massagestudio in Pattya en ging ook aan de slag in enkele plaatselijke hotels. In 2013 werd ik in Korea gevraagd om een massagestudio op te starten. Het werd een succes."
Daarna volgde een nieuwe uitdaging voor Suphit Saenthaweesuk. Van 2013 tot 2017 verbleef ze in Malaysia om ook daar haar energie en de kunst van het masseren ten dienste te stellen van klanten.

"Mensen mobiel en fysiek beter maken, en dus ook onrechtstreeks mentaal helpen, is mijn doel."

"Sinds 3 jaar woon ik in België en ik voelde dat de tijd gekomen was om ook hier te starten met een eigen zaak", zegt Suphit. "Mensen mobiel en fysiek beter maken, en dus ook onrechtstreeks mentaal helpen, is mijn doel. Ook voor pure ontspanning ben je bij mij aan het juiste adres. Ik heet u dan ook van harte welkom in mijn eigen stek in de Withoeflei 9 in Heide-Kalmthout.

Traditionele Thaise massage
Traditionele Thaise massage of nuat phaen boran, is een van 's werelds oudste geneesmethoden. De Thaise mensen zagen ziekte als onbalans in het lichaam of de geest en ze zochten hulp in de lokale tempel. Zij werden behandeld met de vier elementen van de traditionele geneeskunst: spirituele ondersteuning, voedingsondersteuning, kruiden en massage. "Het is geen vervanger van de traditionele geneeskunde, noch een wondermiddel, maar wel een waardevolle aanvulling ervan", benadrukt Suphit Saenthaweesuk. "Maar Thaise massage helpt wel degelijk om de lichaamsklachten bij een ziekte of een aandoening draaglijker te maken en, mits regelmatige behandeling, vaak een tijdlang op te heffen."

Sabai
JUST RELAX

"Ontdek alle massages en wat ze voor je lichaam kunnen doen op onze website!"

Van hoofd-, nek-, schoudermassage tot voetmassage
Bij Sabai Massage kan je terecht voor zowel individuele als duo-massages.

Traditionele Thaise massage
Oliemassage
Aromatherapie massage
Kruidenstempelmassage
Hot stone massage
Voetmassage
Hoofd-, nek-, schoudermassage

Ontdek ze allemaal op onze website: www.sabaimassage.be

SABAI MASSAGE
Withoeflei 9, Heide-Kalmthout, 0470 56 52 32
info@sabaimassage.be
Wij zijn alle dagen open, ook op zondag !

Te gast bij Bernard De Preter!

Deze week woensdag werden wij uitgenodigd op de pastorij om in gesprek te gaan met Bernard De Preter. Bernard werd geboren in Wilrijk op 22 september 1964 en verjaarde dus op de dag van ons interview! Zijn jeugd bracht hij door in Wommelgem. In 1999 werd hij tot priester gewijd. Vervolgens was hij 20 jaar actief in een parochie in Antwerpen-Zuid (in de omgeving van den Beerschot). In 2020 werd Bernard benoemd als lid van de priesterequipe in de pastorale eenheid Onze Lieve Vrouw Essen-Kalmthout. Samen met pater Abraham en het pastoraal team is hij

verantwoordelijk voor de tien parochies van de pastorale eenheid. Voor de dagelijkse werking hebben zij in iedere parochie pastorale, vrijwillige, medewerkers waar zij mee samenwerken.

Jij bent na je aanstelling hier in Heide komen wonen?

Sinds 2020 ben ik gaan wonen in de pastorij in Heide. Dit was een akkoord dat gesloten werd met de gemeente Kalmthout. Ik kende Heide voordien uit mijn jeugdjaren, vooral door de uitstappen naar de Kalmthoutse heide. Op een keer was ik verrast toen ik door de Antoine De Preterlaan wandelde. Ik wist toen helemaal niet dat deze straat genoemd was naar de eerste pastoor van Heide. Ondertussen weet ik dat wel en is er door een familielid wat opzoekingswerk gedaan. Hieruit blijkt dat er een zeer verre link is met de eerste pastoor van Heide via mijn vader (maar dan wel rond 1600) maar ook via mijn moeder (rond de jaren 1850). Dus ik ben nog van heel, heel, ver familie van hem!

Pastoor zijn van zovele parochies, dat brengt toch wel wat werk mee?

Ik de eerste plaats moet er een vergelijk worden gemaakt met de pastoors van vroeger en de invulling die er nu door het bisdom aan wordt gegeven. Als je tien parochies moet bedienen met enkele mensen kan je zelf niet altijd voorgaan tijdens de diensten. Anderzijds zijn er veel minder misvieringen en andere kerkelijke vieringen dan vroeger. Wij worden dan ook bijgestaan door lekenvoorgangers. Zij staan ons bij tijdens begrafenissen en zondagsdiensten. Huwelijken en doopsels moeten wij nog wel voor onze rekening nemen gezien dit sacrament door een priester of diaken moet uitgevoerd worden. Je moet een pastoor in deze huidige tijd dan ook heel anders bekijken, je kan dit niet meer vergelijken met de tijd van toen. De pastoor was vroeger altijd betrokken bij wat er zich in de parochie afspeelde, als priester, als proost van de verenigingen, op kamp met de jeugdbeweging, enz…

Toch lijkt mij het een zware taak die jou is toebedeeld!

Het klopt wel dat ik een drukke agenda heb maar als de gezondheid mee zit is dit wel best te doen. De betrokkenheid in elk van de tien parochies is anders maar ook verschillend. Ook de bewoners in de parochies verwachten minder van hun "herder" dan zovele jaren geleden. Vroeger speelde alles zich af onder de kerktoren, bij wijze van spreken, ook dit is fel gewijzigd. Niet alleen het bezoeken van de vieringen maar ook de betrokkenheid van de bewoners in een parochie is anders. Ook het kerkbeleid zelf wijzigt meer en meer en ook daar moeten wij rekening mee houden. Wat mij betreft vind ik de taak, die ik samen met pater Abraham voor mijn rekening neem, zeker niet te zwaar.

Nu vandaag, zondag, is er eerste communie in Heide?

Ja het is een uitgestelde viering, normaal gaat deze viering traditioneel door op Onze Lieve Heer Hemelvaartsdag maar door corona is ook dit naar een datum later in het jaar verschoven. In Heide zullen er 30 communicanten zijn. De dienst zal voorgegaan worden door de vroegere pastoor Jos Verhaegen. Ikzelf ga op dat ogenblik voor in de dienst voor de communicanten van de parochie Essen-centrum, daar zijn 36 communicanten.

Dus je kan ook nog rekenen op meerdere priesters?
Ja zeker, Jos Verhaegen is nog een van onze medewerkers en ook Jos Uitdewilligen komt regelmatig ter hulp voor vieringen in Essen en Kalmthout.
En Heide Bernard, bevalt het je hier?
Ik vind het goed wonen in Heide. Het is er aangenaam. Ik wil hier zeker nog heel wat mensen beter leren kennen en ontmoeten. Anderzijds bedienen wij tien parochies en uit ervaring heb ik geleerd dat het vele jaren kan duren vooraleer je echt veel mensen uit je nieuwe omgeving kent. Daarom lees ik ook met plezier "Heide vertelt" waarbij ik elke week weer wat kan bijleren over het leven vroeger en nu in Heide.
(foto bovenaan: pastoor Bernard De Preter, tweede foto is een foto genomen van een vergadering met een pastoraal team met helemaal vooraan rechts pastoor De Preter)

OVERLIJDEN JAN ALEN

Jan werd op 31 augustus 1939 in Lommel geboren. De familie verhuisde in 1948 naar de Frans Raatsstraat in Kalmthout. Vanaf zijn twaalfde volgde Jan de Latijnse humaniora op het college in Essen en stilaan groeide de belangstelling voor muziek. Hij slaagde erin door zelfstudie een complex instrument als het orgel te bespelen. Al vroeg trok hij 's zondags naar de Chiro in Heide. Jammer genoeg lag die enkele jaren stil doordat de hoofdleider zijn militaire dienst vervulde. Bij de heropstart in 1953 was hij er onmiddellijk terug bij en werd nadien leider tot 1960. Zijn legerdienst deed hij als reserveofficier, hij maakte er de woelige periode tijdens de stakingen tegen de eenheidswet mee. Nadien bleef hij later nog actief in de oud-Chiro, vooral als muziekkapelleider. Bij de Kristus Koningvieringen kon men steeds beroep op hem doen voor de orgelbegeleiding. In 1962 huwde hij Leen Pyl en samen kregen ze 3 kinderen. Door zijn job bij notaris De Boungne kende hij bijna iedereen in Kalmthout. Jan, die intussen organist in de kerk van Heide was geworden, zette zich samen met onderpastoor Deo Rademakers in voor de liturgische vernieuwing in de kerk. In 1968 start hij met een jongerenkoor met moderne begeleiding en de maandelijkse vieringen hebben plaats in een bomvolle kerk. In 1969 worden altaar en orgel verplaatst. Er komen ook volwassenen bij het koor, de naam verandert in GMK Vreugde, met zowel een modern als klassiek repertorium. GMK zal 49 jaar lang kerkdiensten opluisteren, 25 kerstconcerten uitvoeren, capriolenavonden organiseren en deelnemen aan tal van andere muzikale activiteiten. Jan vond het ook belangrijk dat de leden zich thuis voelden in het koor. Kerstfeestjes, 1 mei-uitstappen, BBQ's en de etentjes op de koorverjaardag in oktober volgden elkaar op. In 2017 werd in samenspraak met de leden beslist om de koorwerking stop te zetten. Jan wilde eindigen in schoonheid. Orgel spelen was zijn eerste passie en dat is hij nog blijven doen totdat het niet meer kon. Hij stierf in Klina op 18 september.

(bijdrage van Jan Franken)

Wie is de schilder van deze schilderijen?

Oud Kalmthoutenaar Jan Bosmans deed een oproep via facebook om te achterhalen wie de schilderijen maakte die hieronder afgebeeld zijn. Hij schrijft erbij: " de linkse schijnt van een bekende schilder te zijn, maar het is niet gesigneerd". Waar de schilderijen zich bevinden of hoe hij aan de foto's ervan is geraakt wordt niet vermeld. In een reactie van een andere facebook-gebruiker wordt als tip mee gegeven dat deze wel eens van de hand van de Essense kunstschilder Alfons van Ginderen zouden kunnen zijn. Misschien kan iemand van onze lezers Jan verder helpen?

Vandaag mijlpaal voor het Belgisch wielrennen!

We beleefden in het verleden al vele mooie momenten en ook vandaag zullen heel wat mensen die van wielrennen houden aandachtig voor hun scherm zitten! De trip van Antwerpen naar Leuven, met als inzet de “wereldtrui”, zal druk bekeken worden. Heel wat supporters, en zeker ook de pers, zijn er al weken naartoe aan het leven en zetten hun favoriet (en) op nummer één. Als we in deze “flow” meegaan dan kan het bijna niet anders dan dat Wout Van Aert de grote favoriet is. En wat dan gezegd over onze oud inwoner van Kapellenbos, Mathieu van der Poel, houdt hij zich een beetje verstopt? Het WK-gebeuren startte precies 100 jaar geleden in Kopenhagen. In 1930 werd het WK voor het eerst gereden in België (Luik) en in 1937 was men er terug te gast, deze maal ik Floreffe. Vlaanderen moest nog wachten tot 1950 (/Moorslede) en 1957 (Waregem). Meer gekend is het WK van 1963 in Ronse waar Benoni Beheydt zijn kopman Rik Van Looy klopte. In 1969 was België (Zolder) opnieuw gastland. In 1975 was het de beurt aan Yvoir en in 1988 was Ronse, met het legendarisch beeld van de in de nadar gereden Claude Criquielion, aan de beurt. Zolder kwam in 2002 voor de tweede maal aanbod en nu is het uitkijken naar de aankomst in Leuven. Geniet van de koers!

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs
vandenbuijslouis@gmail.com
0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be